

Čarls Darwin

Vrsta: Seminarski | Broj strana: 6

Čarls Robert Darwin ,rođen 12. februara 1809, preminuo 19. aprila 1882, je bio britanski naučnik koji je postavio temelje moderne teorije evolucije po kojoj se svi životni oblici razvijaju putem prirodne selekcije. Rođen u mestu Šruzberi, u grofoviji Šropšir, kao peto dijete dobro stojeće engleske porodice. Njegov pradjeda sa majčine strane je bio uspješni trgovac porcelanskom i lončarskom robom Džosaja Vedžvud, a pradjeda s očeve strane bio je poznati psiholog i naučnik iz 18. vijeka Erasmus Darwin.

Godine 1825, nakon završetka školovanja u elitnoj školi u rodnom Šruzberiju, mladi Darwin je upisao medicinu na univerzitetu u Edinburgu. Godine 1827. izbačen je sa studija medicine i upisao se na univerzitet u Kembridžu sa namjerom da postane sveštenik anglikanske crkve. Tamo je sreo geologa Adama Sedžvika i naturalistu Džona Hensloua. Henslou ne samo da je pomogao Darwinu u sticanju samopouzdanja nego je svog učenika podučio kako da bude pažljiv i savjestan promatrač prirodnih pojava i sakupljač primjeraka živog svijeta.

Nakon završenih studija u Kembridžu 1831. Darwin se u svojoj dvadeset i drugoj godini, na Henslouov nagovor, ukrcao na istraživački brod „Bigl“, pridruživši se tako ekipi prirodnjaka na naučnom putovanju po svijetu. Darwin je na tom putovanju dobio priliku da posmatra geološke formacije koje su pronađene na različitim kontinentima i ostrvima kao i velik broj fosila i živih organizama. U svojim geološkim posmatranjima Darwin je bio najviše zadivljen posljedicama djelovanja prirodnih sila na Zemljinu površinu. U to doba većina geologa zastupala je teoriju da su pojedine vrste životinjskog i biljnog svijeta nastajale nezavisno jedna od druge, te da je svaka prošla kreacija uništena iznenadnom katastrofom, kao što je npr. zemljotres ili pucanje i uvijanje Zemljine kore. Prema toj teoriji posljednja katastrofa bila je ona povezana sa Nojevom barkom koja je izbrisala sve životne oblike osim onih koji su se ukrcali u barku. Ostali primjerci životnih oblika postali su fosili. Prema tom gledištu, vrste, nastale nezavisno jedna od druge, nisu mutirale tako da su zauvijek ostajale na istom stepenu razvoja.

Bigl, slika Ovena Stenlija iz 1841.

Katastrofičnu tezu (ali ne i teoriju o nemutaciji vrsta) izmjenio je engleski geolog ser Čarls Lajel u svojoj knjizi u dva sveska „Principi geologije“. Lajel je utvrdio da Zemljina površina prolazi kroz stalne promjene što je rezultat delovanja prirodnih sila kroz duži vremenski period. Dok je boravio na „Biglu“ Darwin je zaključio da mnoga Lajelova zapažanja odgovaraju onome što je sam uočio. Takođe je primjetio da neki njegovi nalazi nisu u skladu s Lajelovim hipotezama. Tako je, na primjer, zapazio da na ostrvu Galapagos postoje jedinstvene vrsta kornjača, američkog drozda i zeba koje su, uprkos tome što su blisko povezane sa kornjačama,

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com